

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2017 r. – Eduard Meier/EUIPO – Calzaturificio Elisabet (Safari Club)**(Sprawa T-418/17)**

(2017/C 277/79)

*Język skargi: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Eduard Meier GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci S. Schicker i M. Knitter)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Calzaturificio Elisabet Srl (Monte Urano, Włochy)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy „Safari Club” – zgłoszenie nr 13 186 036*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 maja 2017 r. w sprawie R 1158/2016-4**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2017 r. – Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL#3)**(Sprawa T-419/17)**

(2017/C 277/80)

*Język skargi: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Mendes SA (Lugano, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat G. Carpineti)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Actial Farmaceutica Srl (Rzym, Włochy)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Actial Farmaceutica Srl*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy „VSL#3” – zgłoszenie nr 1 437 789*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 maja 2017 r. w sprawie R 1306/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej EUIPO na podstawie art. 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej EUIPO na podstawie art. 51 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- w każdym wypadku, zasądzenie zwrotu na rzecz skarżącej wszystkich kosztów postępowania, a przynajmniej orzeczenie o wzajemnym zniesieniu kosztów postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. b i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2017 r. – Portigon/SRB

(Sprawa T-420/17)

(2017/C 277/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Portigon AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: D. Bliesener i V. Jungkind, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 11 kwietnia 2017 r. w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za 2017 r. (sygn. SRB/ES/SRF/2017/05) w zakresie, w jakim decyzja dotyczy skarżącej; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 70 ust. 2 akapity od pierwszego do trzeciego rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽¹⁾ w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/81⁽²⁾ w związku z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE⁽³⁾
 - pozwana niesłusznie nałożyła na skarżącą obowiązek uiszczania składek na rzecz funduszu, ponieważ rozporządzenie (UE) nr 806/2014 i dyrektywa 2014/59/EU nie przewidują obowiązku uiszczania składek dla instytucji objętych restrukturyzacją lub uporządkowaną likwidacją. Artykuł 114 TFUE zakazuje poboru składek od instytucji takich jak skarżąca, które restrukturyzują lub likwidują swoją pozostałą działalność. Przesłanki do podjęcia środków na podstawie art. 114 ust. 1 TFUE nie zostały spełnione w odniesieniu do skarżącej. Także art. 114 ust. 2 TFUE sprzeciwia się pobieraniu składek.
 - Pozwana niesłusznie nałożyła na skarżącą obowiązek uiszczania składek na rzecz funduszu, ponieważ instytucja ta nie jest wystawiona na ryzyko, wykluczona jest restrukturyzacja lub uporządkowana likwidacja na podstawie rozporządzenia (UE) nr 806/2014, a instytucja nie ma znaczenia dla stabilności systemu finansowego. Narusza to art. 103 ust. 7 lit. a), d) i g) dyrektywy 2014/59/UE.
 - Od początku 2012 r. skarżąca nie prowadziła już nowych operacji i w wyniku decyzji Komisji Europejskiej w przedmiocie pomocy państwa jest objęta restrukturyzacją, względnie uporządkowaną likwidacją. W stosunku do większości jej niespełnionych zobowiązań ma ona pozycję powiernika na rzecz innego podmiotu prawa, który przejął ryzyko powodzenia i strat z jej działalności.